

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۰۳/۱۸

م. اسحاق نگارگر

تو آزادی ولی آنرا بگو که من میخوام!

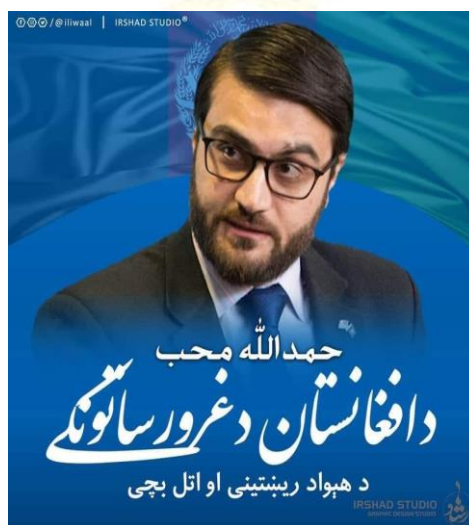

آزادی بیان یک حق است معنایش این می شود که من حق اظهار آنچه را حقیقت پنداشته ام داشته باشم و تا وقتی اظهار نظر من اهانت و تحقیر دیگری نیست اشخاص حق مجازات مرا ندارند و اگر احساس می کنند که اظهار نظر من کاریست غیر قانونی می توانند دست مرا به دست قانون بسپارند ولی خود سانسوری را بر من تحمیل نکنند.

اگر آزادی بیان فدای گوشه ابروی این و آن شود و اشخاص مجبور شوند که برای رعایت خاطر این یا آن حقیقت را زیر بوریای خاطر خواهی این و آن کنند نوعی دکتاتوری بر اذهان مستولی می شود و حقیقت هیچ گاه به موقع گفته نمی شود و افراد نیز ریاکار می شوند.

بدبختانه حضرت سعدی شیرازی در یک بیت خویش استبداد مسلط بر جامعه خود را خوب تمثیل میکند و میگوید:

اگر شه روز را گوید شب است این
بباید گفت آنک ماه و پروین

حالا اگر عصر ما همان عصر حضرت سعدی است که باید برای خاطر سلطان روز را شب بگویم این حرفی دیگر است ولی اگر ما به نام آزادی بیان و اعتقاد از آن عصر دور شده ایم دیگر نباید رعایت خاطر این و آن را سدی در برابر آزادی بیان بسازند.

من دقیقاً نمی دانم که مشاور امنیت ملی افغانستان آقای محب در رابطه با خلیل زاد چه گفته است و آقای محب را هم نمی شناسم، این جا سخن من بر سر پرنسپ است.

نخستین پرنسپ این است که امریکا، پاکستان، خلیل زاد، طالبان، اشرف غنی، رهبران مجاهدین و خلاصه هیچ کس حق ندارد برای مردم افغانستان حکومت بسازد. چه این حق منحصرأ به مردم افغانستان تعلق دارد. و اما پرنسپ دوم نیز این است که طالبان اگر صلح می خواهند مجبور استند با طرف درگیر خود که حکومت افغانستان است رویاروی بنشینند و مذاکره کنند و اما طالبان مجبور نیستند با دیگر گروه ها بنشینند و مذاکره کنند زیرا که آنان در مذاکرات بُن و به وجود آوردن دولت کنونی نقش داشته اند و یا ز پرنسپ سوم این است که مردم افغانستان به حکم آزادی اطلاعات حق دارند از جریان مذاکرات آگاه باشند حالا اگر نماینده شورای امنیت دولت افغانستان که در سطح بالای دولت قرار دارد در مذاکرات نوعی راز داری و سُر و پُس را می بیند و بر آن اعتراض می کند این اعتراض حق اوست و در تقبیح پنهانکاری باید اعتراض کند و این اعتراض نه توهین به امریکاست، نه توهین به نماینده امریکا و نه توهین به کدام مقام دیگر که اگر من در مقام او بودم شدید تر از این اعتراض می کردم و به نماینده امریکا می گفتم که حق او در این مذاکرات همین است که موضوع خروج عساکر امریکا و ناتو را مذاکره کند و پوست کنده به طالبان بگوید که امریکا مسؤول نیست برای افغانستان دولت بسازد و حق انتخاب را از مردم بگیرد.

من جُرأت جناب محب را ستایش می کنم که این موضوع را آشکارا به مقامات امریکا ابراز کرده است و اگر از تذکر او امریکا دل آزاده است معنایش این است که امریکا به مخالفان خود می گوید:

"تو آزادی ولی تنها آنرا بگو که من می خواهم و اگر معنای آزادی و دموکراسی همین باشد در این صورت بدترین دکتاتوران تاریخ نیز دموکرات بوده اند زیرا آنان هم می گفتند:

اگر شه روز را گوید شب است این بباید گفت آنک ماه و پروین

فاعتبروا یا اولی الابصار نگارگر ۱۷ مارچ ۲۰۱۹ برمنگهم

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نبشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده را مطالعه کنند، می توانند با اجرای "کلیک" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به فهرست "ارشیف" شان رهنمایی شوند.

تو آزادی ولی آنرا بگو که من می خواهم!

i_negargar_to_aazaadi_walay_aantshi_megam_bogo.pdf